

75-річчя академіка НАН України Р.П. РАДИШЕВСЬКОГО

Доктор філологічних наук, професор, заслужений працівник освіти, академік НАН України **Ростислав Петрович Радишевський** народився 28 березня 1948 р. в с. Бухарів Острозького району Рівненської області. У 1970 р. вступив на філологічний факультет Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка. Після закінчення університету в 1975 р. продовжив навчання в аспірантурі (до 1978). У 1979 р. захистив кандидатську дисертацію «Леся Українка і польська література», а в 1996 р. — докторську дисертацію «Польськомовна українська поезія кінця XVI — початку XVIII ст.». З 1979 р. — співробітник відділу давньої української літератури Інституту літератури ім. Т.Г. Шевченка, а з 2022 р. — головний науковий співробітник відділу зарубіжної україністики (за сумісництвом). З 1998 р. викладає в Київському національному університеті імені Тараса Шевченка. У 2000 р. очолив кафедру полоністики, для створення якої доклав чимало зусиль. Водночас з 1999 до 2021 р. — директор Міжнародної школи україністики НАН України.

Р.П. Радишевський знаний у вітчизняній та світовій філології як полоніст, медієвіст, компаративіст та історик української літератури, автор понад 400 публікацій (з них 15 монографій), упорядник і видавець художніх текстів та літературознавчих наукових праць. Під його керівництвом було захищено 10 докторських та 33 кандидатські дисертації. Як секретар Міжнародної асоціації україністів він зробив великий внесок у розвиток та зміцнення українсько-польських культурних взаємин. У серії «Київські полоністичні студії» з 1999 р. вийшло понад 30 томів, а в серії «Студії з україністики» — понад 20 випусків. Р.П. Радишевський — закордонний член Польської академії знань (Краків). Його нагороджено відзнакою Республіки Польща «За заслуги перед польською культурою» (1999), медаллю «Міцкевич і Пушкін» (2002), Почесною грамотою МОН України (2005), премією Якова Гальчевського (2007), Кавалерським хрестом ордена Заслуги Республіки Польща (2012) та ін.

Р.П. Радишевський відомий в Україні і як поет-пісняр (зб. «Ритми серця. Поезії», «Мелодії серця. Копа пісень», «Пісня маминого серця. Пісенник» та ін.), чії вірші покладені на музику багатьма композиторами.